חודש בחודשו
מידעון קהילתי

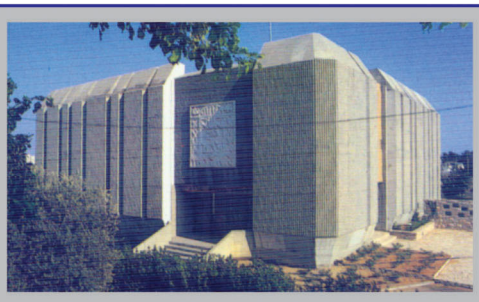

גבורת מרדכי
בית כנסת ומרכז קהילתי תורני

מרכז קהילתי תורני
בית כנסת "גבורת מרדכי"
רח' הרצוג 32 גבעתיים

258

www.gvuratmordechai.com
gvuratmordechai@013net.net

בס"ד שנה כ"ב, **תשרי תשע"א**

מה לא נאכל בסעודת ליל ראש השנה

פרופ. יהושע שוורץ

בשולחן ערוך אורח חיים סימן תקפ"ג רשומים אותם המאכלים שאנו רגילים לאכול בליל ראש השנה ואשר יש בהם סימן טוב לכל השנה. ועל זה מוסיף המהרי"ל: "יש מדקדקים שלא לאכול אגוזים, ש'אגוז' בגימטרייא 'חטא'; ועוד שהם מרבים כיחה וניעה ומבטלים התפילה". שתי הסיבות שנזכרו כאן ובספרות ההלכה לגבי איסור זה, שאגוז בגימטרייא הוא חט(א) ושאכילת האגוז מרבה בכיחה וניעה, המבטלים תפילה ותקיעת שופר למחרת, משקפות שני מנהגים שונים לגבי ליל החג. הסיבה העיקרית, שהאגוז מרבה כיחה וניעה, משקפת את המנהג לאכול בליל ראש השנה מאכלים מיוחדים לסימן טוב ולהימנע מאכילת אלה שגורמים לתוצאות הפוכות, והסיבה המשנית, הגימטרייא, משקפת מנהג רק להראות את אותם המאכלים הטובים וכמובן, לא להראות או לא לשים על השולחן מאכלים בעייתיים. הסיבה שבגימטרייא אגוז = חט(א), באה להבטיח שלא ישימו כלל אגוזים על שולחן החג, שמא בטעות יאכלו אותם וכך למחרת לא יקיימו את מצוות היום כהלכתן. הגימטרייא, המלאכותית במקצת, באה אם כן כסייג. יש כנראה גם סיבה נוספת לאיסור זה.

בחברה היהודית בעת העתיקה ובימי הביניים האגוזים למיניהם שימשו לא רק כמאכל אלא גם כצעצוע, וחז"ל מזכירים אותם כמשחק של ילדים, נשים ואפילו מלכים. כך, למשל, בבבלי עירובין קד ע"א מוזכרות "נשים המשחקות באגוזים", ואף על פי ששם אסרו את המשחק באגוזים בשבת בגלל בעיות הלכתיות המיוחדות לשבת, ניתן להבין שביום חול לא היה איסור באותו משחק ושנשים, ומן הסתם גם ילדים ואולי גברים, שיחקו במשחקי אגוזים. בשיר השירים רבה ו, ו נזכר "אגוז זה שחוק לתינוקות ושעשוע למלכים". היה קיים מגוון רחב של אפשרויות משחק באגוזים. ניתן היה לזרוק את האגוזים, ב"משחקי כדור" או סתם, היה אפשר לגלגל אותם על מדפים או על הקרקע, או לבנות מהם כל מיני מבנים וצורות ואז לזרוק עליהם אגוזים אחרים ולהפילם. לאחר סיום המשחק היה ניתן לאכול את האגוזים ואז לחזור ולשחק בקליפות שלהם. אין ספק שהאגוז נחשב לצעצוע אידיאלי.

אך, משחקי האגוז לא היו תמיד תמימים. בעולם היווני–רומי ולאחר מכן בימי הביניים היו צורות רבות של משחקי הימורים. משחקים אלה התפשטו במיוחד בחברה הלא–יהודית, אבל גם בחברה היהודית סבלו לעתים מ"מחלת ההימורים" ומהתוצאות החברתיות השליליות הנלוות. האגוזים היוו כלי משחק זול, נגיש

המשך בעמוד הבא ↵

תכלה שנה והקפאותיה

בימים אלה אנו ממתינים לפסיקתו של שופט בית המשפט לעניינים מנהליים בתל אביב בדבר גורלם של כספי התמיכות שעיריית גבעתיים מעניקה לעמותות השונות, בהן מוסדות הדת בעיר ובתוכן "גבורת מרדכי". כידוע, כספים אלה המאפשרים לנו לקיים תקציב מאוזן, מעוכבים מזה כמה חודשים בגין עתירה שהגישה עמותה בשם "בית המדרש הגבוה לתלמוד ולפוסקים" בגבעתיים נגד החלטת ועדת התמיכות שלא להעניק לה השנה כל תמיכה בעקבות בדיקת פעילותה. העמותה לא הסתפקה בעתירה נגד העירייה אלא דרשה, וקיבלה, צו האוסר על חלוקת התמיכות לכל מוסדות הדת בעיר. מבחינתנו, מדובר בדרישה שסגרה את מקורות התקציב החיצוניים היחידים שמהם אנו נהנים. הקיצוצים התקציביים והעלאת דמי החבר שעליהם הוחלט במועצת העמותה הם פועל ישיר מההליכים המשפטיים שאליהם נקלענו שלא ברצוננו ושלא בטובתנו. פנייתנו לרב העיר, הרב יוסף גליקסברג, העומד בראש העמותה, להסיר את דרישת ההקפאה ולא לנהל את המאבק בעירייה על גבנו, לא נענתה.

בינתיים, השתדלנו כמיטב יכולתנו להמשיך בפעילות השגרתית ולא לפגוע ב"בשר החי". המשכנו לשלם משכורות, לדאוג לניקיון, למזג את האולמות בחום הרב בשעות הפעילות, לקיים את הפעילות כסדרה (נכון, ללא קפה ועוגיות... ובהזדמנות זו תודה לחברים שהתנדבו להשלים את החסר מכיסם!) וכעת, גם לא לשנות ממנהגנו ולהוציא לאור מידעון לקראת השנה החדשה, אם כי בהיקף מצומצם יותר. אנו סבורים כי כלי ביטוי זה לרוח הקהילה, חשוב לא פחות מרוב המזגנים הפועלים...

שנה טובה ובריאה, כתיבה וחתימה טובה.

מיכאל טוכפלד
יו"ר ומזכיר העמותה

ויעיל להשתתפות בכלל המשחקים הקשורים להימורים או שימשו גם כפרס למנצח. בנוסף לכך, המשחק באגוזים אצל ילדים אפשר להם לחקות את הוריהם ולשחק במשחקי הימורים, אבל להסתיר מהוריהם את העיסוק בבילוי שלילי זה, מן הסתם גם מעיני הורים שהשתתפו בעצמם מידי פעם בפעם במשחקי הימורים, בטענה שמדובר במשחקי ילדים תמימים. המשחק באגוזים אצל ילדים ונוער היה עלול לשמש אם כן, כמעין "מכינה" ללימודי ההימורים. כל זה מביא אותנו לארוחה בליל ראש השנה. אם המנהג היה לאכול אותם מאכלים שהיה בהם "סימן טוב" ולהימנע מאלה שבישרו את ההפך, אזי נמנעו מלאכול אגוזים בגלל הבעיה של כיחה וניעה שהזכרנו למעלה. אבל אם היה המנהג רק להראות מאכלים חיוביים, אזי היתה סכנה שאגוזים יובאו לארוחה, ולאחר הסעודה, או אפילו באמצעה, יתחילו הסועדים, ילדים או מבוגרים, לשחק בהם ואפילו מרוב שגרה לשחק משחקי הימורים. כדי למנוע אפשרויות אלה נקבעה הסיבה שהגימטרייא של אגוז היא חט(א). המאכלים הלא נכונים על שולחן החג עלולים להביא להתנהגות לא מקובלת לא רק בחג אלא גם בימי חול. כדי למנוע התחלה כושלת לשנה החדשה, אפילו ברגעיה הראשונים, קבעו שאגוז הוא חט(א) ואין להביאו לשולחן.

יהי רצון שנזכה אנחנו וכל בית ישראל לשנה של "סימנים טובים".

הדלקת נרות בראש השנה שחל בערב שבת

הרב אברהם וסרמן

א. בליל יו"ט הראשון יש נוהגות להדליק בלילה בסמוך לסעודה, אך לכתחילה עדיף להדליק כמו בע"ש בזמן כניסת החג (18:36).

ב. בלילה השני אסור להדליק מבעוד יום כיוון שזו פגיעה בקדושת היום הראשון, אלא רק לאחר צאת הכוכבים ותוספת על היום (19:29). גם אין להכין את הנרות או כל פעולה אחרת מיו"ט ראשון לשני.

ג. בערב שבת – יום שני של ראש השנה, חייבים להדליק מבעוד יום מכיוון שאסור בשום אופן להדליק בשבת, ומדליקים לפי זמן כניסת שבת שבלוחות (18:33).

ד. כשמדליקים נר ביו"ט יש להניח את הגפרור על צלחת כדי שיכבה מאליו ולא לכבות אותו, כיוון שהכיבוי אסור ביו"ט שאינו לצורך אוכל נפש. אין לחמם את תחתית הנר ולהדביקו ביו"ט, אלא מניחים אותו בלבד, וכדי שלא יפול מדליקים נר רחב הממלא את פי הפמוט ותוחבים אותו היטב לתוכו. כיום שרבים משתמשים בנרונים – בעיה זו כמעט לא קיימת.

ה. המתארחים בסעודת חג אצל חברים – המנהג להדליק במקום שבו אוכלים, אבל עדיף להדליק בבית בברכה לפני שיוצאים מכיוון שחוזרים לישון שם, והנרות יהיו גדולים כך שידלקו עד שחוזרים לביתם.

❖ - - ❖ - - ❖

זה גיליון שני של "חודש בחודשו" שעבר שינוי פנים. הדבר היה כרוך בהחלפת בית הדפוס. זו ההזדמנות להודות לחברים ציפי וחיים זר כבוד, תודתנו העמוקה לכם על שנים ארוכות של עבודה מסורה ונדיבה בהדפסת המידעון מהגיליון הראשון ועד לגיליון 256. יוסף לכם ה' עוד שנים רבות של פעילות בבריאות ובשמחה.
נאמר גם יישר כח לתורם הריפוד לכיסאות עזרת הנשים.
המערכת

"בתוך עמי אנוכי יושבת"

יוכבד אורון

אחרי חג השבועות עברתי ניתוח אורתופדי הכרוך בתקופת החלמה ממושכת. התודה והשבח לבורא עולם – הכל עבר בשלום והחלמתי מהירה וטובה.
יצאתי לניתוח כשברכותיהם ותפילותיכם מלוות אותי, קיבלתי מכם אומץ ותקווה.
עברתי את כל התהליך כשמחוות התמיכה והידידות שלכם זורמות אלי מכל עבר ונותנות לי כוח, בריאות ושמחה. וכשאתם רואים אותי היום חוזרת ב"ה למסלול חיים בריא וטוב – דעו שיש לכם חלק חשוב בכך. אכן – בתוך עמי אנוכי יושבת, אשרי!

מלודג' לגבורת מרדכי דרך אושוויץ וניו-יורק

יוסי אגרמן

חברנו היקר, ר' יעקב גולדרייך, יקיר קהילת "גבורת מרדכי", ציין בימים אלה את יום הולדתו ה- 99. ר' יעקב נולד בעיר לודג', התחתן בגיל צעיר, יחסית. את כלתו, שרה-ביילה, הכיר מילדות. בהמשך נולד גם בנם הבכור והיחיד, ושמו אברהם.
ב- 1939, עם פרוץ מלחמת העולם השנייה, מצאו עצמם מאחורי החומות של גטו לודג'. כבר בגטו מתו רבים מבני משפחתו הרחבה. בהמשך, התגלגלו יעקב ומשפחתו בין מחנות ריכוז שונים. מי מהם שלא נספה בגטו, מת בטבלינקה ובאושוויץ. זה היה גם סופם של ביילה ואברהם. השחרור הגיע רק שבוע אחד לפני תום המלחמה. את השואה שרדו רק אחיו – שעלה ארצה לפני המלחמה וניצל והגיס.
ר' יעקב, היה פעיל בסיוע לניצולים. הוא פעל במסגרת הג'וינט ואונר"א. במכתב שכתב לו אחיו, הוא יעץ שלא יעלה ארצה באחת מאוניות המעפילים.
ר' יעקב הגיע לניו-יורק בעזרת הג'וינט. הוא היה פעיל במסגרת הצעירים הדתיים של הפועל המזרחי ועבד בעבודות זמניות משום שלא ידע אנגלית. זמן קצר לאחר בואו, פגש צעירה יהודייה בשם איידה. היא התנדבה ללמד אותו אנגלית. בהמשך, התאהבו והתחתנו. לאחר שלמד אנגלית, קיבל ר' יעקב עבודה מסודרת במשרד. בני הזוג ביקרו בארץ מספר פעמים. בשנות ה- 70 החליטו לעלות ארצה.
יעקב קיבל משרה בסניף בנק המזרחי ברמת-גן. הוא עבד בבנק עד צאתו לגמלאות. באותה עת הצטרף עם רעייתו לקהילתנו. שניהם היו פעילים בחיי הקהילה ותרמו לבית הכנסת. אלא שאיידה סבלה ממחלת לב ולא האריכה ימים. היא נפטרה בל"ג בעומר תשמ"ג. יעקב ממשיך לחיות בתוכנו והוא פעיל ומעורב מאד בחיי הקהילה. לדבריו, הוא חש כי בית הכנסת "גבורת מרדכי" הוא ביתו.

מאה שנים של אגדה
מיכאל טוכפלד

ב-1911 העולם טרם הכיר את המושג "מלחמת עולם". בשנה זו, נוסדה הרפובליקה הסינית ורגלו של האדם דרכה לראשונה על אדמתו הקרחונית של הקוטב הדרומי. ב-1911 נולדו המהרישי, רונלד רייגן, ישראל גלילי, טדי קולק, משה קול, לאה גולדברג וחתן פרס נובל לכימיה מלווין קלווין. כולם כבר אינם מהלכים בין החיים. ב-1911 נולד גם האיש היקר לנו מכל אלה - יעקב גולדרייך, ייבדל לחיים ארוכים וטובים.

על כן איש לא התפלא כאשר החלטנו לחגוג ברוב כבוד ויקר את יום הולדתו (העברי והלועזי שחלו כאחד) וכניסתו לשנת המאה של האיש והאגדה. אגדה - בזכות ידיעתו הלמדנית המופלגת שלא נס לחו עד עצם היום הזה. אגדה - בזכות פעילותו למען הציבור במשך עשרות שנים כגבאי, כמארגן שיעורי תורה, כגבאי צדקה מסור וקפדן. אגדה - בזכות העובדה שלא רק ברוח תרם לנו אלא אף בחומר ובלבנים. יצירות אמנות מעטרות את בניין בית הכנסת ואולם אירועים שכל כולו מוקדש ממנו - אלינו.

אבל עיקר האגדה טמון בהשראה שהוא מעניק לנו: אילו תעצומות נפש יש לאדם שבראש חודש אלול ראה כיצד רעייתו האהובה ובנו היחיד מובלים אל תאי הגזים באושוויץ, הוא עצמו שרד את התופת בבחינת "כי הצלת נפשי ממות את עיני מן דמעה את רגלי מדחי" ושרד, והצליח להגיע כדי להלך לפני ה' בארצות החיים. במסירות, באהבת תורה ואהבת הבריות.

אישית, הכרתי אותו לראשונה כגבאי השטיבל. ב"גבורת מרדכי" היה אז רק מניין אחד, מוקדם. בשש לפנות בוקר. יחד רקמנו "מזימה" לייסד מניין בשעה שבע. על פי ה"מזימה" גולדרייך "יערוק" מהשטיבל כדי לנהל את המניין החדש. אנשים הזדעזעו. "שבע?! זה כמעט צהרים!"

בא' באלול (איזה תאריך מצמרר...) תשמ"ו (1986) התחלנו בשקט ובהתמדה לארגן רשימה של שבעה עשר "אמיצים" שהתחייבו לבוא מדי בוקר. בא' בחשוון נפתח המניין השני. כל היתר כתוב בספר דברי הימים לקהילת "גבורת מרדכי". עשינו היסטוריה.

ברכת הקהילה לרגל המאורע הובעה בדברים שנשאו רב הקהילה הרב אברהם וסרמן וידידו משכבר השנים הרב אהרון רבינוביץ. בטקס הרמת הכוסית לכבוד ר' יעקב גולדרייך הוענקה לו תמונה מיוחדת שנושאה: "בלב שלם התנדב לבית האלוהים" - מגוון תרומותיו והנצחותיו לקהילתנו, מתמונות שצילם בכישרון רב אהרון ונדרולדה. הן עוצבו והודפסו על בד גדול. ר' יעקב עצמו קיבל כמה רפרודוקציות שהודפסו על ידי חיים וציפי זר-כבוד.

שהשמחה במעונם
איחולים

ליוכבד אורון להולדת הנכד יהודה
לאלנה בורשטיין, למשפחות הרב יחיאל וסרמן, זיו, יהודה שטרן, ליפו שטרן ואלטשולר
להולדת הנכדים / נכדות
למשפ' גולדשטיין לבת המצווה של עמית
למשפ' הורביץ להולדת הנינים
למשפ' פרידמן להולדת הנין
למשפ' זיו להולדת הנכדה
למשפ' זרם לבר מצוה של שניר
משפחות הורוביץ, פרידמן, עטרה רבינוביץ, מאיר שטרן להולדת הנינים / נינות
למשפ' הרב יחיאל וסרמן לנישואי הבת אפרת
למשפחות הלברשטם ופישלר
לבר / בת מצוה של הנכד/ה

"אין העולם מתקיים אלא בהבל פיהם של תינוקות של בית רבן" (שבת קיט)
הרב עמירם סבן

אמר ריש לקיש לר' יהודה הנשיא:

"כך מקובלני מאבותי כל עיר שאין בה תינוקות של בית רבן (ילדים העוסקים בתורה) מחריבין אותה ורבינא אמר מחרימין אותה". (מסכת שבת)

דברים מבהילים המעוררים למחשבה. האמנם עיר שאין בניה עוסקים בתורה דינה חורבן או שמא חרם?! ניתן לכאורה להבין שאמירת הגמרא הינה מוסרית בלבד, כעין אזהרה לפרנסי הקהילה לאחריות על הדור הצעיר ואין הכוונה למעשה, להחריב עיר המתרשלת בחינוך ילדיה.

אלא, ששלושת עמודי ההלכה בעם ישראל: הרמב"ם הטו"ר והשו"ע הביאו את הדברים כפשוטם הלכה למעשה. "עיר שאין בה תינוקות של בית רבן מחריבין אותה"!!! ללמדנו כמה גדולה חובתנו על חינוך בנינו, לא רק חובת הורים לילדיהם אלא חובה ציבורית המוטלת על הקהילה ביחס לדור הצעיר הצומח בה.

העתיד כבר כאן! בדמות אנשים קטנים המסתובבים בינותינו, ומחייבים אותנו לתת להם את היחס הראוי. זהו תנאי לעתיד טוב יותר, להתקדמות, זוהי זכות הקיום של הקהילה ובזה אנו מחויבים לעמול ולפעול.

מתוך כך, פתחנו השנה את "המרכז להעשרה תורנית", מקום שבו מתקיימות פעילות תורנית לילדי הקהילה ולכל ילדי האזור.

פירוט הפעילות:

א. בית מדרש לילדים: ילדים מכיתות א'-ו' מתכנסים 3 פעמים בשבוע ללימוד תורה בשעות אחר הצהריים. הלימוד מלווה בפעילות חווייתית ונעשה בשמחה ובנחת.

ב. חוגי העשרה: במהלך השנה התקיימו חוגי העשרה בהם למדו הילדים את מסכת יומא ואילו הצעירים שבחבורה עסקו בלימוד יציאת מצרים על פי מדרשי חז"ל.

ג. בית מדרש לאנשי חינוך: כחלק מהרצון לחזק את חינוך הילדים ולעודד את אנשי ההוראה, פתחנו בית מדרש למורים בו מתכנסים בשעות אחר הצהרים 4 פעמים בשבוע אנשי חינוך מהסביבה ולומדים את מסכת שבת. במסגרת

התוכנית אף לומדים אנשי החינוך עם ילדי הקהילה.
אין ספק שהצלחת מהלך זה תלויה רבות בהירתמות אנשי הקהילה, כל איש כפי כישרונו ויכולותיו. אנו קוראים לכל אחד ליטול חלק ולהיות שותף במפעל.

יורם פומרנץ: אפעל להגדלת התקציבים למוסדות הדת

"אני אחוז התפעלות מהפעילות ומהדרך שבה מתנהל המרכז הקהילתי ובית הכנסת 'גבורת מרדכי' ואפעל להגדלת תקציבו". דברים אלה אמר חבר מועצת עיריית גבעתיים מן האופוזיציה, יורם פומרנץ, לחברי הנהלת בית הכנסת והמרכז הקהילתי התורני "גבורת מרדכי" שבדרום העיר.
פומרנץ נענה להזמנת הנהלת המרכז, שביקשה להיפגש עימו בעקבות דבריו בישיבת מועצת העיר בתחילת השנה, שבהם תקף את דרך העברת כספי התמיכות לבית הכנסת ולעדכן אותו בדבר פעילותה. חבר המועצה התרעם על שדבריו לא הובנו כהלכה ופורסמו באתר האינטרנט של "גבורת מרדכי" באופן מגמתי ומסולף. לדבריו, כל שביקש היה כי נוהל העברת התמיכות ייעשה באופן מסודר ועל פי הנהלים.
בתום המפגש עם חברי ההנהלה אמר פומרץ כי הוא מודע לפעילות הרבה המתקיימת במקום, לציבור הדתי והכללי כאחד, והביע את תקוותו כי מוסדות רבים ילמדו מהדרך שבה פועלת עמותת "גבורת מרדכי". הוא הבטיח כי יפעל במועצת העיר להגדלת כספי התמיכות למוסדות הדת ולבתי הכנסת שבראשם "גבורת מרדכי".

"נזכור"
איילת סקסטין

בעקבות קולות שנשמעו בין חברי הקהילה לבחון מחדש את הקראת כל שמות הנפטרים בעת אמירת "יזכור", הקימה הנהלת בית הכנסת ועדה שתבחן את הנושא ותגיש את המלצותיה. הוועדה (שחבריה היו: חנה בן-כוכב, יצחק דנציגר, יצחק פינקל ואיילת סקסטין) קראה לציבור להשמיע את דעתו בעניין, ואכן קיבלה הצעות שונות ומגוונות.
מן הפניות השונות שהגיעו לוועדה, התברר שהנושא אכן שנוי במחלוקת בין החברים. לכן קבעה הנהלת בית הכנסת, לאחר ששמעה את דוח הוועדה, שעד יום הכיפורים תשע"א תתקבל החלטה בעניין, באמצעות הצבעה של כלל חברי הקהילה.
בעקבות העיסוק בסוגיית קריאת השמות, הועלתה בוועדה הצעה להכין ספר "יזכור" קהילתי. היוזמה נועדה לשמר את זכר נפטרי הקהילה גם בעתיד הרחוק יותר, כאשר לא יהיה בקהילה מי שהכיר אותם פנים אל פנים, כדי שזכרם לא יימחה מהסביבה שבה חיו חלק ניכר מחייהם.
אנו קוראות איפוא לחברים ולחברות לכתוב קטעי מידע על בני משפחה מן הקהילה שהלכו לעולמם. כמו כן, אנו מבקשות מחברים שיכולים לכתוב על נפטרים שכבר אין להם קרובים בקהילה לסייע בשימור זכרם גם כן.

הקטעים צריכים להיות קצרים (עד 20 שורות) ובהם יסופרו דברים שאפיינו את המונצח, כגון: תחום התעניינות, תכונות אופי, מעשים מיוחדים או אירועים מיוחדים. אפשר ורצוי גם לצרף תמונה.
המטרה היא להדפיס את קטעי המידע בעיצוב נאה ולרכזם באוגדן מיוחד שיוחזק בספריית בית הכנסת וכן לפרסמם באתר האינטרנט של הקהילה.
נא להעביר את קטעי המידע אל:

- אסנת – רח' הרצוג 32, טלפון: 5718778
- איילת – רח' טבנקין 9, טלפון: 7316237, דוא"ל: max_s@12.net.il

בימים שבהם גוברת הביקורת על הציבור החרדי ומנהיגיו, היה זה מרענן לפגוש פן אחר של העולם המסתורי הזה.
גיל כהן מגן, צלם סוכנות הידיעות "רוייטרס" תיעד במשך שנים את הנעשה בחצרות החסידים בעיקר בחצר "תולדות אהרון" ו"אחותה" "תולדות אברהם ויצחק", במצלמתו, לעתים בגלוי ולעתים בסתר.
התוצאה: אלפי תמונות נדירות המאפשרות לנו הצצה אל הנעשה בחדרי חרדים, בעיתות שמחה וחג, בשגרת היומיום ובכל עת. בעיקר היה בהרצאתו משום מבט אנתרופולוגי אל מגזר החי בתוכנו, כל כך קרוב וכל כך רחוק.
סיפורי האדמו"ר הרוקד עם ספר התורה לבדו בתוך מעגל חסידיו במשך ארבעים דקות, או הרבנית המסתירה בחשאי מחשב שבו היא צופה בתמונות (של משפחתה והחסידות כמובן!) ועדת ה"טיפרים" המסייעים לצלם לבצע את עבודתו ריתקו אותנו במשך שעה ארוכה.
<u>בתמונה</u>: אחת התמונות המפורסמות שזכתה בפרסים בינלאומיים יוקרתיים ושצולמה בעת הפגנות החרדים נגד סלילת כביש שש (קברים, אלא מה?). תמונה שבעצם אומרת הכל.

ברכות מאליפות!

- **לרב יחיאל וסרמן** להיבחרו מחדש לראש המערך לשירותים רוחניים בתפוצות ולהנהלת הסוכנות.
- **לרב אבשלום מאירסדורף** לקבלת פרס הצטיינות בחינוך חברתי
- **למיכל ארגמן ורחלי שפיגל** לקבלת תואר עו"ד
- **ליוסי הלברשטם** לקבלת דוקטורט בכלכלה
- **לאילנה ינאי** במלאת לה 90 שנים
- **לישראל קייזר ויונה לביא** בהגיעם לגבורות.

תנחומים

לרב **יחיאל וסרמן**, **לפטירת האם** – **נעמי ז"ל**

לשושנה גורביץ ולאורית גולדמן, **בנפול אבנר ז"ל באסון המסוק**

למויילי שפיגל, **לפטירת האם** – **שרה ז"ל**